

1. DOĞU KARADENİZ FİZYOTERAPİ GÜNLERİ

**Fizyoterapide Multidisipliner Yaklaşımlar
Sempozyumu**

3-4 Kasım 2022

Bildiri Özet Kitabı

Sempozyum Organizasyonu

Onursal Kurul

Prof. Dr. Hamdullah uvalcı

Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Yusuf Yılmaz

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Bahittin Kahveci

Karadeniz Teknik Üniversitesi SBF Dekanı

Sempozyum Eş Başkanları

Doç. Dr. Arzu Erden

Karadeniz Teknik Üniversitesi,

Sağlık Bilimleri Fakültesi

Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölüm Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Murat Yıldırım

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Güneysu Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu Müdürü

Düzenleme Kurulu

Doç. Dr. Arzu ERDEN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Semih AYTA, Cerebral Palsy Türkiye (Türkiye Spastik Çocuklar Vakfı)
Dr. Öğr. Üyesi Murat YILDIRIM, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Umut APAYDIN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Turgay ALTUNALAN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Fzt. Melike YAĞCI, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Uzm. Fzt. Murat EMİRZEOĞLU, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Uzm. Fzt. Nurhayat KORMAZ, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Öğr. Büşra ERDEM, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Öğr. Mustafa Taha YILDIRMIŞ, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Bilimsel Kurul

Prof. Dr. Bahittin KAHVECİ, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Erol ERDURAN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Osman AYNACI, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Murat TOPBAŞ, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Uğur CAVLAK, Biruni Üniversitesi
Prof. Dr. Erhan ARSLAN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Erhan Çapkın Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Murat KARKUCAK, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya ULUSOY, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Ali CANSU, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Müge KOŞUCU, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Bülent ELBASAN, Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Semih AYTA, Cerebral Palsy Türkiye (Türkiye Spastik Çocuklar Vakfı)
Doç. Dr. Elif ACAR ARSLAN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Münevver SERDAROĞLU BEYAZAL, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Doç. Dr. Mehtap PEHLİVANLAR KÜÇÜK, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Doç. Dr. Arzu ERDEN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Murat YILDIRIM, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Serhat TOPALOĞLU, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Şükriye TAŞÇI KARAGÖL, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Turgay ALTUNALAN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Umut APAYDIN, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Fzt. Melike YAĞCI, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

3 KASIM PERŞEMBE (1. GÜN)	
SAAT	PROGRAM
09.00	Kayıt
09.30-10.00	Açılış-Protokol Konuşmaları ve Halk Oyunları Gösterisi
1. Oturum (10.00-10.50): Spinal Cerrahiler ve Rehabilitasyonu / Oturum Başkanı: <i>Prof. Dr. Murat Karkucak</i>	
10.00-10.20	Spinal Cerrahilerde Güncel Yaklaşım / Prof. Dr. Erhan Arslan
10.20-10.40	Spinal Cerrahilerde Rehabilitasyon / Prof. Dr. Uğur Cavlak
10.40-10.50	Sorular ve Tartışma
10.50-11.00	ARA
2. Oturum (11.00-11.50): Spinal Musküler Atrofi (SMA)'de Tanı ve Tedavi / Oturum Başkanı: <i>Prof. Dr. Ali Cansu</i>	
11.00-11.20	SMA Tanı ve Medikal Tedavisine Güncel Bakış / Doç. Dr. Elif Acar Arslan
11.20-11.40	SMA Rehabilitasyonu / Doç. Dr. Arzu Erden
11.40-11.50	Sorular ve Tartışma
11.50-13.00	ÖĞLE ARASI
3. Oturum 3 (13.00-13.50): Mesleki Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıklarında ve Yaralanmalarında Koruyucu Rehabilitasyon Oturum Başkanı: <i>Doç. Dr. Münevver Serdaroğlu Beyazal</i>	
13.00-13.20	Mesleki Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları / Dr. Öğr. Üyesi Murat Yıldırım
13.20-13.40	İş Sağlığı ve Güvenliğinde Fizyoterapistin Rolü / Dr. Fzt. Melike Yağcı
13.40-13.50	Sorular ve Tartışma
13.50-14.00	ARA
4. Oturum (14.00-14.50): Yoğun Bakımda Kritik Konular ve Rehabilitasyon / Oturum Başkanı: <i>Doç. Dr. Mehtap Pehlivanlar Küçük</i>	
14.00-14.20	Yoğun Bakımda Kritik Durumlar / Prof. Dr. Müge Koşucu
14.20-14.40	Yoğun Bakımda Rehabilitasyon / Uzm. Fzt. Nurel Ertürk
14.40-14.50	Sorular ve Tartışma
14.50-15.00	ARA
5. Oturum (15.00-16.30): Sözel Bildiri Oturumu / Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Arzu Erden, Dr. Öğr. Üyesi Murat Yıldırım</i>	

4 KASIM CUMA (2. GÜN)	
6. Oturum (09.00-09.50): Ön Çapraz Bağ Cerrahisi ve Rehabilitasyonu / Oturum Başkanı: <i>Doç. Dr. Arzu Erden</i>	
09.00-09.20	Ön Çapraz Bağ Cerrahisi ve Güncel Yaklaşım / Prof. Dr. Osman Aynacı
09.20-09.40	Ön Çapraz Bağ Rehabilitasyonunda Güncel Yaklaşımlar / Uzm. Fzt. Murat Emirzeoğlu
09.40-09.50	Sorular ve Tartışma
09.50-10.00	ARA
7. Oturum (10.00-10.50): Sportif Rehabilitasyonda İki Güncel Yaklaşım / Oturum Başkanı: <i>Prof. Dr. Osman Aynacı</i>	
10.00-10.20	Bantlama ve Performans / Dr. Fzt. Fatih Emre Doğan
10.20-10.40	Rehabilitasyondan Performansa Kan Akımı Kısıtlamalı Egzersiz Eğitimi / Dr. Berke Aksöz
10.40-10.50	Sorular ve Tartışma
10.50-11.00	ARA
8. Oturum (11.00-12.00): Sözel Bildiri Oturumu / Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Uğur Cavlak, Dr. Öğr. Üyesi Turgay Altunalan</i> (Hasan Turan Salonu)	
UYDU SEMPOZYUMU (11.00-12.00): BTL TÜRKİYE / TR-TERAPİ Kullanım Alanları ve Uygulaması (Fahri Kuran Salonu)	
12.00-13.00	ÖĞLE ARASI
9. Oturum (13.00-13.50): Geriatrie Sarkopeni ve Rehabilitasyon / Oturum Başkanı: <i>Prof. Dr. Uğur Cavlak</i>	
13.00-13.20	Geriatrie Sarkopeni / Dr. Öğr. Üyesi Sükriye Taşçı
13.20-13.40	Sarkopeni Rehabilitasyonu / Uzm. Fzt. Nurhayat Korkmaz
13.40-13.50	Sorular ve Tartışma
13.50-14.00	ARA
14.00-16.20	RİSKLİ BEBEKLERDE ERKEN MÜDAHALE ÇALIŞTAYI Türkiye Spastik Çocuklar Vakfı- Cerebral Palsy Türkiye'nin desteğiyle düzenlenmiştir.
1.Bölüm (14:00-15:00) Riskli Bebek: Erken Müdahale Neden Önemli? / Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Tülay Kamaşak, Doç. Dr. Sevim Şahin</i>	
14:00-14:15	Riskli Bebek Tanımı ve Gelişim Özellikleri / Doç. Dr. Semih Ayta
14:15-14:45	Motor Öğrenme Teorileri, Aile Temelli Erken Müdahale / Prof. Dr. Bülent Elbasan
14:45-15:00	Erken Müdahale Deneyim Aktarımı / Uzm. Fzt. Tuba Derya Doğan
15:00-15:15	ARA
2. Bölüm (15:15-16:20) Teoriden Pratiğe Erken Müdahale / Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Bülent Elbasan, Doç. Dr. Semih Ayta</i>	
15:15-15:25	Kâşif Bebekler Erken Müdahale Programı / Dr. Öğr. Üyesi Turgay Altunalan
15:25-15:35	SAFE Erken Müdahale Programı / Dr. Öğr. Üyesi Umut Apaydın
15:35-16:20	Atölye Çalışması: Erken Müdahalede Geleneksel Yaklaşımlardan Güncel Yaklaşımlara / Dr. Öğr. Üyesi Turgay Altunalan, Dr. Öğr. Üyesi Umut Apaydın
16.20-16.30	KAPANIŞ - TOPLU FOTOĞRAF ÇEKİMİ

İÇİNDEKİLER

SÖZEL BİLDİRİLER-S01-S11 (3 Kasım 2022 (15.00-16.30))

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Arzu Erden, Dr. Öğr. Üyesi Murat Yıldırım

Madencilik Sektöründe Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıklarına Yönelik Ergonomik Müdahale Programlarında Egzersiz Uygulamalarının Yeri S-01

Erken Çocukluk Eğitimi Veren Kurumlarda Oyun Alanlarının Hareket Gelişimi Açısından İncelenmesi S-02

Nöromusküler Hastalıklar Philadelphia Çocuk Hastanesi İnfant Testi'nin Gözlemciler Arası Güvenirliği S-03

Hammersmith Fonksiyonel Motor Skalası'nın Spinal Müsküler Atrofi'de Gözlemciler Arası Güvenirliği S-04

Sağlıklı Bireylerde Maksimal Egzersiz Kapasitesi Ve Zirve Oksijen Tüketiminin Kas Oksijenizasyonu İlişkisinin İncelenmesi S-05

Elit Sporcularda Vücut Farkındalık Düzeyi ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi S-06

Akut İnmeli Hastalarda Kinezyolojik Bantlamanın İkili Göreve ve Dengeye Anlık Etkisi S-07

Kronik İnmeli Hastalarda Hemiplejik Olmayan Tarafın Diz Propriyosepsiyonunun Değerlendirilmesi S-08

İnmeli Hastalarda Kinezyofobinin Yaşam Kalitesi, Ağrı ve Emosyonel Durum Üzerine Etkisinin ve Corpus Amygdaloideum Hacmi ile İlişkisinin İncelenmesi S-09

Hemiplejik Hastalarda Baskın Taraftaki Q Açısının Denge Ve Alt Ekstremitte Fonksiyonelliği Üzerine Etkisi S-10

Minimal İnvaziv Kalp Cerrahisi Ve Açık Kalp Cerrahisi Uygulanan Hastaların Fonksiyonel Kapasite ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması S-11

SÖZEL BİLDİRİLER-S01-S11 (4 Kasım 2022 (11.00-12.00))

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Uğur CAVLAK, Dr. Öğr. Üyesi Turgay ALTUNALAN

Sağlık Bilimleri Fakültesi Bünyesinde Çalışan Öğretim Elemanlarının Çalışma Özelliklerine Göre Kas İskelet Sistemi Problemleri ve Algılanan Stres Durumlarının İncelenmesi: Pilot Çalışma S-12

Pediyatrik Rehabilitasyon Alanında Çalışan Fizyoterapistlerin Vücut Farkındalık Düzeylerinin Vücut Yapı ve Fonksiyonları ile İlişkisi S-13

Tutuklular Ve Hükümlülerin Vücut Farkındalık Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi S-14

Sarkopenide Egzersiz ve COVID 19'un Etkisi Üzerine Geleneksel Bir Derleme S-15

Theraband Egzersizlerinin Fonksiyonel Hareket Taraması Sonuçları ve Biyomotorik Özellikler Üzerindeki Etkisi S-16

Covid-19 Pandemi Sürecinde Online Eğitimin Üniversite Öğrencilerinin Boyun Ağrısı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Üzerine Etkisi S-17

Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarında Uyku Yorgunluk Depresyon ve Yaşam Kalitesi Düzeylerinin Belirlenmesi S-18

S-01 Madencilik Sektöründe Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıklarına Yönelik Ergonomik Müdahale Programlarında Egzersiz Uygulamalarının Yeri

Melike Yağcı, Murat Yıldırım

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Güneysu Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, melike.yagci@erdogan.edu.tr, ORCID NO:0000-0001-7250-1750

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Güneysu Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, murat.yildirim@erdogan.edu.tr, ORCID NO:0000-0003-3530-6862

ÖZET

Giriş: Ekonominin candamarı olan madencilik sektörü birçok ergonomik riski beraberinde getirmektedir. İş yerinde var olan ergonomik risklere maruziyet sonucunda Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları (KİSR) gelişebilmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı madencilerde KİSR'ye yönelik olarak işyerlerinde ergonomik müdahale programlarına egzersiz uygulamalarının dâhil edilip edilmediğini araştırmaktır.

Gövde-Metin: KİSR; fonksiyon kaybı, depresyon, iş memnuniyetsizliği, hata yapma olasılığında artış, sağlık harcamaları, tazminat ödemeleri, artan iş gücü ve iş günü kayıpları, çalışan devir hızında artış gibi olumsuzlukları beraberinde getirmektedir. Çok tehlikeli sınıfta yer alan madencilik sektöründe iş kazası ve meslek hastalıkları gibi sonuçlar doğurması bakımından KİSR önemli bir sağlık ve güvenlik sorunudur. Madencilik sektöründe ergonomi ve KİSR ile ilgili yapılan araştırmaların genellikle risk faktörlerinin tespitine ve etkilenen kas iskelet bölgesinin belirtilmesine yönelik olduğu görülmektedir. Madencilik sektöründe KİSR'ye yönelik ergonomik müdahale programlarının uygulandığı çalışmalar kısıtlı olup; bu çalışmalarda yüksek oranda mühendislik yaklaşımlarının (araç titreşimleri ile baş etmek, araç-gereç temini-düzeni, v.b.) ele alındığı görülmektedir. Ergonomi eğitimleri, elle taşıma prensipleri, esneme egzersizlerinin faydaları çoğu araştırmacının sonunda öneri olarak bildirilmektedir. Öyle ki yapılan bir çalışmada yeraltı kömür madencilerinde, ergonomik müdahale programına dahil edilen egzersiz uygulamalarıyla beraber bir yılın sonunda KİSR'de %17 oranında azalma olduğu bildirilmiştir. Yeraltı kömür madencilerinde bel bölgesinde düşük esneklik ve endurans seviyelerinin ortaya konulduğu ve üst ekstremitelerde var olan KİSR'nin meslek hastalığı sayılabileceğini gösteren araştırmalar mevcuttur. Egzersiz yalnızca sağlığa faydalı bir müdahale olmayıp kamusal düzeyde toplum sağlığını ve sağlık harcamalarını olumlu yönde etkileyebilecek bir yöntemdir.

Sonuç: Disiplinlerarası yönüyle iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri kapsamında egzersiz uygulamalarına yer verilmesi madencilerde KİSR ile baş etmede önemlidir.

Anahtar kelimeler: Madencilik sektörü, kas iskelet sistemi rahatsızlıkları, ergonomik müdahale, egzersiz, iş sağlığı ve güvenliği

The Situation of Exercise Practices in Ergonomic Intervention Programs for Musculoskeletal Disorders in the Mining Industry

ABSTRACT

Introduction: The mining industry, which is the very important part of the economy, brings along many ergonomic risks. Musculoskeletal Disorders (MSDs) may develop as a result of exposure to ergonomic risks in the workplace.

Aim: The aim of this study is to investigate whether exercise practices are included in the ergonomic intervention programs at the workplaces for MSDs in miners.

Body-Text: MSD brings with its negativities such as loss of function, depression, job dissatisfaction, increase in the possibility of making mistakes, health expenditures, compensation payments, increased workforce and workday losses, and increase in employee turnover. MSD is an important health and safety problem in terms of its consequences such as work accidents and occupational diseases in the mining sector, which is in the very dangerous class. It is seen that the studies on ergonomics and MSD in the mining sector are generally aimed at determining the risk factors and specifying the affected musculoskeletal region. Researches in which ergonomic intervention programs for MSD are applied in the mining sector are limited; in these researches, it is seen that engineering approaches (coping with vehicle vibrations, equipment-supply-order, etc.) are discussed at a high rate. Ergonomics training, hand-carrying principles, the benefits of stretching exercises are reported as recommendations at the end of most researches. So that in a research, it was reported that there was a 17% decrease in MSD score at the end of one year with the exercise practices included in the ergonomic intervention program in underground coal miners. There are researches showing that low flexibility and endurance levels in the lumbar region of underground coal miners are revealed and that MSD in the upper extremity can be considered an occupational disease in coal miners. Exercise is not only a beneficial intervention to health, but also a method that can positively affect public health and health expenditures at the public level.

Conclusion: Inclusion of exercise practices within the scope of occupational health and safety services with its interdisciplinary aspect is important in coping with MSD in miners.

Keywords: Mining industry, musculoskeletal disorders, ergonomic intervention, exercise, occupational health and safety

S-02 Erken Çocukluk Eğitimi Veren Kurumlarda Oyun Alanlarının Hareket Gelişimi Açısından İncelenmesi

Ufuk Kandaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Farabi Hastanesi Sağlık Araştırmaları Uygulama Merkezi, ukandaz.35.61@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9297-167X

ÖZET

Giriş: Çocukluk yıllarında kazanılması gereken motor beceriler için oyun alanlarının düzenlenmesi önemlidir.

Amaç: Trabzon İl merkezinde yer alan anaokullarında oyun alanlarının ve oyun materyallerinin, yer değiştirme becerisi, nesne kontrolü gerektiren beceriler, vücut kontrolü vedengede durmayı sağlayan beceriler açısından değerlendirme yapılarak etkinliklerin uygulanmasında motor beceri ve hareket becerilerin sağlıklı ve doğru uygulanabilmesi için farklı alan uzmanları eşliğinde etkinliklerin planlanması amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma nitel bir çalışmadır. Trabzon'da bulunan 15 anaokulunun okul içi ve okulbahçesinde yer alan oyun alanlarının resimleri incelenerek Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda belirtilen ideal olması gereken oyun alanı tanımlarına göre karşılaştırma yapılmış ve oyun materyallerinin motor alan kazanım ve göstergelerinin hareket gelişimine katkıları değerlendirilmiştir.

Bulgular: MEB programında yer alan motor becerilerin kazanım ve göstergeleri ile programdayer alan hareket etkinliklerinin mevcut okullarda yer alan oyun alanları ile kısmen desteklenebildiği görülmüştür. Oyun materyalleri yapılandırılmış ve belli hareket becerilerini destekleyici özellikler taşımaktadır (Sallanma, kayma, yer değiştirme). Oyun materyalleri; okulun fiziki özelliğine, çocukların gelişim özelliklerine, çocukların ihtiyaçlarına uygunluğundan çok standart oyun materyalleri ile düzenlenmiştir ve genellikle plastik maddeden yapılmıştır. Okul içi oyun alanları sadece oyun alanı olarak değil veli toplantı odası, drama odası, çocukların okula gelme ve okuldan ayrılma sırasında bekledikleri oda olarak da kullanılmaktadır. Yağmurlu iklimle sahip olan ilimizde açık hava oyun alanları yağmurdan korunmaya yönelik bir düzenlemeye uygun olarak düzenlenmediği, özellikle kaydırak ve salıncakların yağmur sonrası uzun süre ıslak kaldığı ve oyun için uygunluklarının olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Motor beceri eğitimi için farklı meslek grupları bir araya gelerek uygulamalı etkinlikler planlanmalı, teknolojik araçlardan yararlanılarak etkili öğretim metotları ve stratejilerden yararlanılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Erken çocukluk dönemi, hareket beceri, motor gelişim, oyun alanı

Investigation of Playgrounds in terms of Movement Development in Early Childhood Education Institutions

ABSTRACT

Introduction: It is important to organize playgrounds for motor skills that should be acquired in childhood.

Purpose: In the kindergartens located in the city center of Trabzon, the playgrounds and play materials are evaluated in terms of displacement skills, skills that require object control, body control and skills that allow to stay in balance, and the activities are carried out in the presence of different field experts in order to apply motor skills and movement skills in a healthy and correct manner intended to be planned.

Method: This study is a qualitative study. By examining the pictures of the playgrounds in the school and in the school garden of 15 kindergartens in Trabzon, a comparison was made according to the definitions of playgrounds that should be ideal specified in the Ministry of National Education (MEB) 2013 Pre-School Education Program, and the development of the motor area gains and indicators of the game materials was made their contributions have been evaluated.

Findings: It has been observed that the acquisition and indicators of motor skills in the MEB program and the movement activities in the program can be partially supported by the playgrounds in existing schools. Game materials are structured and have features that support certain movement skills (swinging, sliding, displacement) game materials; It is arranged with standard game materials rather than being suitable for the physical characteristics of the school, the developmental characteristics of the children and the needs of the children, and it is generally made of plastic material. In-school playgrounds are used not only as playgrounds, but also as parents' meeting rooms, drama rooms, and the room where children wait during their arrival and departure from school. In our city, which has a rainy climate, it has been observed that the outdoor playgrounds are not arranged in accordance with a regulation for protection from rain, especially the slides and swings remain wet for a long time after the rain and are not suitable for play.

Conclusion: For motor skill training, different occupational groups should come together and practical activities should be planned, and effective teaching methods and strategies should be used by using technological tools.

Keywords: Early childhood, movement skills, motor development, playgrounds

S-03 Nöromusküler Hastalıklar Philadelphia Çocuk Hastanesi İnfant Testi'nin Gözlemciler Arası Güvenirliği

Arzu Erden, Nurhayat Korkmaz, Murat Emirzeoğlu, Elif Acar Arslan

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, arzu_erden@hotmail.com ORC ID: 0000-0002-8698-7648

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, krkmznrhyt@gmail.com, ORCID:0000-0001-8038-5083

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, muratemirzeoglu@gmail.com, ORCID:0000-0001-6351-7937

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakóltesi, Çocuk Nöroloji Bölümü elifacararslan@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3284-107X

ÖZET

Giriş: Nöromusküler Hastalıklar Philadelphia Çocuk Hastanesi İnfant (CHOP INTEND) Testi SMA'da rutin takiplerde en sık kullanılan testler arasındadır. Uygulayıcı güvenirliliği test sonucuna göre motor fonksiyonları daha objektif değerlendirebilmek için kilit bir noktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı CHOP INTEND Testi'nin gözlemciler arası güvenirliliğini analiz etmektir.

Yöntem: Bu çalışmaya SMA Tip 1 tanılı 7 çocuk (4 kız, 3 erkek) dahil edilmiştir. Ölçek 16 maddeden oluşmaktadır. İki gözlemci, çocukları birbirinden bağımsız olarak değerlendirdiler. Gözlemciler arası güvenirlilik için sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 37±16,62 aydı. CHOP INTEND Testi'nin gözlemcilerarası güvenirlilik analizi için hesaplanan sınıf içi korelasyon katsayısı 0,994 idi. Her bir madde de yüksek derecede güvenilir bulundu ($p<0,001$).

Sonuç: CHOP INTEND testinin gözlemciler arası güvenirliliği, SMA'da motor gelişimi değerlendirmek için mükemmel düzeyde güvenilirdir. Ayrıca rehabilitasyon takip sürecinde kullanımı kolaydır.

Anahtar kelimeler: Spinal müsküler atrofi, değerlendirme, gözlemciler arası güvenirlilik

Inter-observer Reliability of Children's Hospital of Philadelphia Infant Test of Neuromuscular Disorders

ABSTRACT

Introduction: Children's Hospital of Philadelphia Infant Test of Neuromuscular Disorders (CHOP INTEND) Test is among the most frequently used tests in routine follow-up in spinal muscular atrophy (SMA). Practitioner reliability is a key point to evaluate motor functions more objectively according to the test result.

Aim: The aim of this study was to analyze inter-observer reliability of CHOP INTEND Test.

Methods: The study included 7 children (4 girls, 3 boys) with SMA Type 1. The test consists of 16 items. Two observers assessed the children for interrater agreement separately. Intraclass correlation coefficient (ICC) was used for the inter-observer agreement.

Results: Mean age of the sample was 37 ± 16.62 month. The intra-class correlation coefficient calculated for the inter-observer reliability analysis of the CHOP INTEND Test was 0.994. Each item was also found very high reliable ($p < 0.001$).

Conclusion: The inter-observer reliability of CHOP INTEND test is perfectly reliable to evaluate motor development in SMA. Moreover, it is easy to use in rehabilitation follow up process.

Key words: Spinal muscular atrophy, assessment, inter-observer reliability

S-04 Hammersmith Fonksiyonel Motor Skalası'nın Spinal Müsküler Atrofi'de Gözlemcilerarası Güvenirliği

Arzu Erden, Nurhayat Korkmaz, Murat Emirzeoğlu, Elif Acar Arslan

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, arzu_erden@hotmail.com ORC ID: 0000-0002-8698-7648

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, muratemirzeoglu@gmail.com, ORCID:0000-0001-6351-7937

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakóltesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, krkmznrhyt@gmail.com, ORCID:0000-0001-8038-5083

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakóltesi, Çocuk Nöroloji Bölümü elifacararslan@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3284-107X

ÖZET

Giriş: Değerlendirme araçları, spinal müsküler atrofi (SMA)'de motor fonksiyonların klinik takiplerinde önemli bir role sahiptir. Hammersmith Fonksiyonel Motor Skalası (HFMS) SMA'da en sık kullanılan ölçme araçlarından biridir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, HFMS ve genişletilmiş HFMS'nin SMA'da gözlemcilerarası güvenirliğini test etmektir.

Yöntem: Araştırmaya SMA tip 1'li 4 (3 kız, 1 erkek) ve SMA tip 2'li 4 (2 kız ve 2 erkek) olmak üzere toplam sekiz çocuk dahil edildi. Çocuklar, 20 maddelik HFMS ve 33 maddeden oluşan genişletilmiş HFMS kullanılarak iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak değerlendirildi. Gözlemcilerarası güvenirlik analizi sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) ile gerçekleştirildi.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 89,13±48,53 aydı. Gözlemciler arası güvenirlik analizi için hesaplanan sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) HFMS için 0,997 (0,991-0,999) ve genişletilmiş HFMS için 0,997 (0,989-0,999) idi. Maddelerin gözlemcilerarası güvenirliği de mükemmel düzeyde bulundu ($p<0,001$).

Sonuç: Spinal müsküler atrofi hastalarının motor gelişimini değerlendirmek için kullanılan HFMS'nin ve genişletilmiş HFMS'nin gözlemciler arası güvenirliği oldukça yüksektir. Ayrıca bu ölçenin rehabilitasyon takip sürecindeki kullanımı kolaydır.

Anahtar kelimeler: Spinal müsküler atrofi, gözlemcilerarası güvenirlik, ölçek

Inter-observer Reliability of Hammersmith Functional Motor Scale for Spinal Muscular Atrophy

ABSTRACT

Introduction: Evaluation tools have an important role in the clinical follow-up of motor functions in spinal muscular atrophy (SMA). The Hammersmith Functional Motor Scale (HFMS) is one of the most common measurement tool in SMA.

Aim: The aim of this study was to test the inter-observer reliability of HFMS and HFMS-Extended in SMA.

Methods: A total of eight children, 4 with SMA type 1 (3 girls, 1 boy) and 4 (2 girls and 2 boys) with SMA type 2, were included in the study. Children were evaluated by two researchers using 20 itemed HFMS and 33 itemed HFMS-Extended independently. Intra-class correlation coefficient (ICC) was used for inter-observer reliability.

Results: Mean age of the participants was 89.13 ± 48.53 month. Inter-observer reliability was found to be perfect. The intra-class correlation coefficient (ICC) calculated for the inter-observer reliability analysis of the scale was 0.997 (0.991-0.999) and 0.997 (0.989-0.999) for the HFMS-Extended. Inter-observer reliability of the items were also found to be excellent ($p < 0.001$).

Conclusion: The inter-observer reliability of the HFMS and HFMS-Extended, which is used to evaluate the motor development of patients with SMA, is perfect. In addition, this scale is easy to use in the rehabilitation follow up process.

Key words: Spinal muscular atrophy, inter-observer reliability, scale

S-05 Sağlıklı Bireylerde Maksimal Egzersiz Kapasitesi ve Zirve Oksijen Tüketiminin Kas Oksijenizasyonu İlişkisinin İncelenmesi

Behiye Şahin, Beyza Pala, Elif Nur, Emre Cihan Keleş, Emine Toz, Hasret Kübra Özkaya, Hilal Tekin, Saime Yüce, Hatice Ceren Demir, Mihrican Arı, Buket Koçyiğit, Betül Yoleri, Meral Boşnak Güçlü

Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, behiyenursahin875@gmail.com,
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, byzpl06@gmail.com,
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, nure04002@gmail.com,
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, emre.cihan1995@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, eminetoz27@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, hasretkubra99@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, hilalteekkiin@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, saimeyuce2@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, haticeceren.demir@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, mihrican412@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, buketkocuyigit40@gmail.com
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, betulyoleri@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0649-7252
Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, meralbosnak@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3861-9912

ÖZET

Giriş: Bireylerde kanın oksijen taşıma kapasitesi ve iskelet kası özellikleri de dahil birçok faktör maksimal egzersiz kapasitesi ve zirve oksijen tüketimini (zirveVO₂) etkiler. Kaslara O₂ taşınmasındaki her bir adımın zirveVO₂ değerini etkilediği ve herhangi bir problemin zirveVO₂ değerini azaltacağı bilindiği için kaslardaki oksijen doygunluğunun izlenmesi önemlidir. Sağlıklı bireylerde kas oksijenizasyonunun maksimal egzersiz kapasitesi ve zirveVO₂ ile ilişkisini araştıran çalışma sayısı sınırlıdır.

Amaç: Sağlıklı bireylerde maksimal egzersiz kapasitesi ve zirve oksijen tüketiminin kas oksijenizasyonu ile ilişkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 25 sağlıklı (23±4,61 yıl, 12K, 13E, vücut kütle indeksi=22,63±2,7 kg/m² sigara kullanımı: 1,82±2,57 paket*yıl) birey dahil edildi. Bireylerin maksimal egzersiz kapasitesi artan hızda mekik yürüme testi (AHMYT) ile değerlendirildi. ZirveVO₂ AHMYT mesafesinden formül ile hesaplandı. İstirahatte, test sırasında ve toparlanmada gastrocnemius kas oksijen saturasyonu ve toplam hemoglobin seviyesi "Moxy" monitör kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: AHMYT mesafesi ve zirveVO₂ egzersiz sırasındaki maksimum kas oksijen saturasyonu (r=0,539 p=0,005), egzersiz sonrası toparlanmadaki kas oksijen saturasyonu (r=0,427 p=0,033) ve egzersiz sırasındaki kas oksijen

saturasyonundaki değişim ($r=0,620$ $p=0,001$) ile istatistiksel anlamlı ve pozitif ilişkiliydi ($p<0,05$). Fakat AHMYT mesafesi ve zirve VO_2 ile istirahatteki kas oksijen saturasyonu, istirahat, test sırası ve toparlanmadaki toplamhemoglobin seviyesi arasında istatistiksel anlamlı ilişki yoktu ($p>0,05$).

Sonuç: Maksimal egzersiz kapasitesi ve zirve oksijen tüketimi daha iyi olan bireylerde egzersizsırasındaki maksimum kas oksijen saturasyonu ve toparlanma kas oksijen saturasyonu daha yüksekti. Bu sonuçlar literatürle uyumlu olarak sağlıklı bireylerde beklenen kas oksijen metabolizması değişiklikleridir. Fakat sağlıklı bireylerde kas oksijen metabolizmasındaki değişikliklerin objektif olarak yorumlanabilmesi için kesme değerlerinin belirlenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Kas oksijenizasyonu, maksimal egzersiz kapasitesi, zirve oksijen tüketimi

Investigation of the Relationship of Maximal Exercise Capacity and Peak Oxygen Consumption with Muscle Oxygenization in Healthy Individuals

ABSTRACT

Introduction: Many factors affect maximal exercise capacity and peak oxygen consumption (peakVO₂), including blood oxygen carrying capacity and skeletal muscle properties in individuals. It is important to monitor oxygen saturation in the muscles, as it is known that each step in O₂ transport to the muscles affects the VO₂ peak and any problem will reduce the VO₂ peak. The number of studies investigating the relationship of muscle oxygenation with maximal exercise capacity and peak VO₂ in healthy individuals is limited.

Aim: To investigate the relationship between maximal exercise capacity and peak oxygen consumption and muscle oxygenation in healthy individuals.

Method: 25 healthy (23±4.61 years, 12F, 13M, body mass index (BMI)=22.63±2.7 kg/m² smoking: 1.82±2.57 pack*year) individuals were included in the study. The maximal exercise capacity of the individuals was evaluated with the incremental shuttle walking test (ISWT). PeakVO₂ was calculated from the AHMYT distance with the formula. Gastrocnemius muscle oxygen saturation and total hemoglobin level at rest, during testing, and during recovery were evaluated using the "Moxy" monitor.

Results: ISWT distance and peakVO₂ maximal muscle oxygen saturation during exercise ($r=0.539$ $p=0.005$), muscle oxygen saturation during post-exercise recovery ($r=0.427$ $p=0.033$), and change in muscle oxygen saturation during exercise ($r=0.620$ $p=0.001$) statistically significant and positively correlated ($p<0.05$). However, no statistically significant relationship between ISWT distance and peakVO₂ and muscle oxygen saturation at rest, total hemoglobin level at rest, during exercise and recovery ($p>0.05$).

Conclusion: Individuals with better maximal exercise capacity and peak oxygen consumption have higher maximal muscle oxygen saturation during exercise and muscle oxygen saturation after exercise recovery. These results are expected changes in muscle oxygen metabolism in healthy individuals in line with the literature. However, in order to objectively interpret the changes in muscle oxygen metabolism in healthy individuals, the cut-off values need to be determined.

Keywords: muscle oxygenation, maximal exercise capacity, peak oxygen consumption

S-06 Elit Sporcularda Vücut Farkındalık Düzeyi ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Arzu Erden, Murat Emirzeoğlu, Şaziye Yıldırım Dündar, Nurhayat Korkmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon,
Trabzon, arzu_erden@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-8698-7648

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon,
Trabzon, muratemirzeoglu@gmail.com, ORCID:0000-0001-6351-7937

Trabzon Olimpiyat Hazırlık Merkezi, Trabzon,
fzt.saziye_yildirim@hotmail.com, ORCID:0000-0003-1380-0157

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon,
Trabzon, krkmznrhyt@gmail.com, ORCID:0000-0001-8038-5083

ÖZET

Giriş: Vücut farkındalığı kendi vücudunu tanımlama becerisinin yanı sıra duyuşal, fizyolojik ve fiziksel olarak toplam bilincin bir göstergesi olması yönüyle benlik saygısıyla doğrudan ilişkilidir. Elit sporcularda beden zihin bütünlüğü ile ilgili çalışmalar giderek artmakla birlikte vücut farkındalığının benlik saygısıyla ilişkisine yönelik veriye rastlanmamıştır.

Amaç: Bu çalışmada elit sporcularda vücut farkındalığı ile benlik saygısı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı.

Yöntem: Çalışmaya Trabzon Olimpiyat Hazırlık Merkezi bünyesindeki 49 elit sporcu (Kadın:28/Erkek:21) dahil edildi. Sporcuların sosyodemografik özellikleri ile antrenman ve spora özgü bilgileri kaydedildi. Değerlendirmeler Vücut Farkındalık Anketi (VFA) ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (RBSÖ) kullanılarak yapıldı. İstatistiksel analiz SPSS 23.0 programında yapıldı.

Bulgular: Sporcuların yaş ortalaması $18,27 \pm 1,56$ idi. Spor branşları atıcılık (n=2), atletizm (n=11), güreş (n=12), boks (n=10), curling (n=6), karate (n=5) ve yüzme (n=3) idi. Lisans süre ortalamaları $5,62 \pm 3,37$ yıl idi. Vücut Farkındalık Anketi toplam puanı ile Rosenberg Benlik Saygı Ölçeği toplam puanı arasında anlamlı ilişki bulunmadı ($r=-0,114$; $p=0,435$). Ancak VFA alt boyutları incelendiğinde vücut sürecindeki değişiklikler ve tepkilere dikkat alt boyutu ile RBSÖ'nün kişilerarası ilişkiler alt boyutu ($r=0,341$; $p=0,016$) ve pisişik izolasyon alt boyutu ($r=0,297$; $p=0,038$) arasında zayıf ilişki bulundu.

Sonuç: Elit sporcuların değerlendirme ve takiplerinde vücut farkındalığı ve benlik saygısı arasındaki ilişkinin alt boyutlarıyla göz önünde bulundurulması sporculara biyopsikososyal yaklaşım kapsamında önemlidir. Bu konuda daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Elit sporcu, benlik saygısı, vücut farkındalığı

Investigation of the Relationship between Body Awareness Level and Self-Esteem In Elite Athletes

ABSTRACT

Introduction: Body awareness is directly related to self-esteem in that it is an indicator of sensory, physiological and physical total consciousness, as well as the ability to define one's own body. Although studies on body-mind integrity in elite athletes are increasing, there is no data on the relationship between body awareness and self-esteem.

Aim: In this study, it was aimed to examine the relationship between body awareness and self-esteem in elite athletes.

Method: Forty nine elite athletes (Female:28/Male:21) within the body of Trabzon Olympic Preparation Center were included in the study. The sociodemographic characteristics of the athletes and their training and sport-specific information were recorded. Evaluations were made using the Body Awareness Questionnaire (VFA) and the Rosenberg Self-Esteem Scale (RBSS). Statistical analysis was done in SPSS 23.0 program.

Results: The mean age of the athletes was 18.27 ± 1.56 . Sports branches were shooting (n=2), athletics (n=11), wrestling (n=12), boxing (n=10), curling (n=6), karate (n= 5) and swimming (n=3). Undergraduate mean duration was 5.62 ± 3.37 years). No significant correlation was found between the total score of the Body Awareness Questionnaire and the total score of the Rosenberg Self-Esteem Scale ($r=-.114$; $p=0.435$). However, when the VFA sub-dimensions were examined, a weak correlation was found between the sub-dimension of attention to changes in body processes and reactions and the interpersonal relations sub-dimension of RBSS ($r=0.341$; $p=0.016$) and psychic isolation sub-dimension ($r=0.297$; $p=0.038$).

Conclusion: Considering the relationship between body awareness and self-esteem with sub-dimensions in the evaluation and follow-up of elite athletes is important within the scope of biopsychosocial approach to athletes. More work is needed on this subject.

Keywords: Elit athletes, self esteem, body awareness

S-07 Akut İnmeli Hastalarda Kinezyolojik Bantlamanın İkili Göreve ve Dengeye Anlık Etkisi

Ayşegül Akgül Kocabal, Zekeriya Alioğlu, Arzu Erden, Ali Faruk Özyaşar, Kübra Erten

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Anatomi Ana Bilim Dalı, fzt.aysegul@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-5256-632X

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı, zalioglu@ktu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-0092-779X

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü arzu_erden@hotmail.com , ORCID: 0000-0002-8698-7648

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Ana Bilim Dalı alifaruk.ozyasar@ktu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5396-9486

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Ana Bilim Dalı kubraerten@ktu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1355-3010

ÖZET

Giriş: İnmede kinezyolojik bantlama golgi tendon organını ve kas fasyasını etkileyerek kas kontraksiyonlarının iyileşmesine ve kas kontrolünün artmasına yardımcı olarak kullanılan bir yöntemdir. Tedavi planı kapsamında rehabilitasyon hedefleri arasında yer alan dikkat, denge ve koordinasyon yetilerini geliştirmede ikili görev önemli bir yere sahiptir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı akut inmeli hastalarda alt ekstremiteye uygulanan kinezyolojik bantlamanın ikili göreve ve dengeye anlık etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya son 1 ay içinde ilk kez inme geçirmiş olan, Brunstroom'a göre alt ekstremitte evre 5 ve üzeri seviyesinde olan, Standardize Mini Mental Test' ten 24 ve üzerinde puan alan 30 gönüllü hasta (15 kadın, 15 erkek) dahil edildi. Sosyodemografik veriler kaydedildi. İkili görev 10 metre yürüme testi ile, denge otur kalk testi ile değerlendirildi. Katılımcıların kinezyolojik bant uygulanmadan önce ve sonra ikili görev ve dengeleri karşılaştırıldı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması $53,63 \pm 17,220$ yıl idi. İnmenin üzerinden geçen gün sayısı ortalaması $6,47 \pm 5,776$ gün idi. Bantlama öncesi ve sonrası ikili görev için uygulanan 10 metre yürüme testi bakımından anlamlı fark bulundu ($p=0,009$). Bantlama öncesi ve sonrası otur kalk testi bakımından anlamlı fark bulundu ($p<0,001$). Cinsiyetler arasında bu parametreler arasında fark bulunmadı.

Sonuç: Sonuç olarak, akut inmeli bireylerin alt ekstremitesine uygulanan kinezyolojik bantlama ikili görev ve dengeyi geliştirmede etkili bulundu. Kinezyolojik bantlama tekniğinin rehabilitasyon programlarına dahil edilmesinin etkili olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Denge, ikili görev, inme, kinezyolojik bantlama

Immediate Effect of Kinesiotaping on Dual Task and Balance in Patients with Acute Stroke

ABSTRACT

Introduction: Kinesiotaping in stroke is a method used to improve muscle contractions and increase muscle control by affecting the golgi tendon organ and muscle fascia. The dual task has an important role in improving attention, balance and coordination skills, which are placed in the rehabilitation goals within the scope of the treatment plan.

Aim: The aim of this study was to examine the immediate effect of kinesiotaping applied to the lower extremity on dual task and balance in patients with acute stroke.

Method: Thirty volunteer patients (15 female, 15 male) who had a stroke for the first time in the last month, whose lower extremity were grade 5 and above according to Brunstrom, and who scored 24 and above in the Standardized Mini Mental Test were included in the study. Sociodemographic data were recorded. Dual-task was evaluated with the 10-meter walk test, and balance was evaluated with the Sit to Stand Test. The dual task and balance of the participants were compared before and after the kinesiotaping.

Results: The mean age of the participants was 53.63 ± 17.220 years. The mean number of days after stroke was 6.47 ± 5.776 days. A significant difference was found in terms of the 10-meter walking test applied for the dual task before and after taping ($p=0.009$). There was a significant difference in Sit to Stand Test before and after taping ($p<0.001$). There was no difference in these parameters between the genders.

Conclusion: In conclusion, kinesiotaping applied to the lower extremities of individuals with acute stroke was found to be effective in improving dual task and balance. We thought that the inclusion of kinesiotaping technique in rehabilitation program might be effective in acute term of stroke.

Keywords: Balance, dual task, stroke, kinesiology taping

S-08Kronik İnmeli Hastalarda Hemiplejik Olmayan Tarafın Diz Propriyosepsiyonunun Değerlendirilmesi

Muhammet Raşit Marap, Ahmet Ayar

Trabzon Maçka Ömer Burhanoğlu Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi,
mrm6114@gmail.com, ORCID NO: 0000-0002-4936-2059

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji Ana Bilim Dalı,
aayar@ktu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0002-9449-9564

ÖZET

Giriş: Propriyosepsiyon, kişinin gözleri kapalı olduğu sırada vücut kısımlarının uzaydaki konumunun farkında olmasıdır. Düzgün postür ve hareket için propriyosepsiyon duyusu önemlidir. İnme sonrasında propriyosepsiyon duyusunda kayıp olması dengeyi ve postürü olumsuz yönde etkileyebilir. İnme, uzun süreli sakatlığa sebep olan ve toplum için büyük bir sağlık yükü olan, beyin perfüzyonundaki bozulmalardan kaynaklanan ani gelişen bir hastalıktır.

Amaç: İnme sonrası kronik dönemde olan hastaların hemiplejik olmayan taraflarında diz propriyosepsiyon duyusunda bir kayıp olup olmadığını araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya dâhil edilen 30 hemiplejik hasta ile 30 sağlıklı birey, kontrol ve deney grubunu oluşturdu. Gruplara ayrılan katılımcıların tek tek propriyosepsiyon duyusu test edildi. Test edilirken propriyosepsiyon duyusu her bir birey için 5 kez ölçüldü ve ölçümlerin ortalamaları alındı. Katılımcıların demografik bilgileri ve ölçümleri değerlendirme formuna kaydedildi.

Bulgular: Deney grubunda ölçülen propriyosepsiyon duyusunun ortalama değeri $7,06 \pm 1,19$, kontrol grubunda ise $2,69 \pm 0,85$ olarak hesaplandı. Deney grubunda propriyosepsiyon duyusunun ortalama değeri minimum 4,40 ve maksimum değeri 9,20 olarak ölçüldü. Kontrol grubunda ise propriyosepsiyon duyusunun ortalama değeri minimum 1,40 ve maksimum değeri 4,80 olarak ölçüldü. Gruplara göre diz eklem pozisyon hissi karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır. P değeri ise 0,000 olarak bulundu. Çalışmada istatistiksel yanılma olasılığı $p \leq 0,05$ olarak kabul edildi.

Sonuç: İnme hastalarının hemiplejik olmayan tarafındaki diz propriyosepsiyonu ile sağlıklı bireylerin diz propriyosepsiyonu karşılaştırıldığında, sağlık bireylerin daha iyi bir propriyosepsiyon duyusuna sahip olduğu bilgisine ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Diz propriyosepsiyonu, hemipleji, inme, propriyosepsiyon

Evaluation of Knee Proprioception of the Non-Hemiplegic Side in Patients with Chronic Stroke

ABSTRACT

Introduction: Proprioception is the awareness of the position of body parts in space while one's eyes are closed. The sense of proprioception is important for correct posture and movement. Loss of proprioception sense after stroke may adversely affect balance and posture. Stroke is a sudden onset disease resulting from impaired brain perfusion that causes long-term disability and is a major health burden for society.

Aim: To investigate whether there is a loss of knee proprioception sensation on the non-hemiplegic side of patients who are in the chronic period after a stroke.

Method: 30 hemiplegic patients and 30 healthy individuals included in the study constituted the control and experimental groups. The proprioception sense of the participants, who were divided into groups, was tested one by one. During the test, the sense of proprioception was measured 5 times for each individual and the averages of the measurements were taken. The demographic information and measurements of the participants were recorded in the evaluation form.

Results: The mean value of proprioception sense measured in the experimental group was calculated as 7.06 ± 1.19 , while the control process was calculated as 2.69 ± 0.85 . The mean value of the experimental proprioception sense was 4.40 and the maximum value was 9.20. The mean value of proprioception sense was measured as a minimum of 1.40 and a maximum of 4.80 in the control measurement. There is an appreciable difference in knee joint position according to the groups. P value was found to be 0.00. The probability of being wrong in the study was accepted as $p \leq 0.05$.

Conclusion: When the knee proprioception of the non-hemiplegic side of stroke patients was compared with the knee proprioception of healthy individuals, it was found that healthy individuals had a better sense of proprioception.

Keywords: Knee proprioception, hemiplegia, stroke, proprioception

S-09 İnmeli Hastalarda Kinezyofobinin Yaşam Kalitesi, Ağrı ve Emosyonel Durum Üzerine Etkisinin ve Corpus Amygdaloideum Hacmi ile İlişkisinin İncelenmesi

Banu Çiçek Doğan, Ali Faruk Özyaşar

Bayburt Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi Ünitesi, fztbanucicek@hotmail.com, ORCID NO: 0000-0001-5690-0188

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Bölümü, alifaruk.ozyasar@ktu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0002-5396-9486

ÖZET

Giriş: İnme, cerebrumdaki kan akımının bozulmasıyla ortaya çıkan, kişilerin hayatını kaybetmesine, engelli kalmasına sebep olabilen klinik tablodur. İnmeli hastalarda görülen semptomların çoğu, kişilerin yaşam kalitesini etkiler. Kinezyofobi, hassaslık ve yaralanmaya duyarlılık inancı sonucu kişilerde oluşan aktivite, hareket korkusudur. Korku tepkilerinin oluşmasında önemli rol oynayan corpus amygdaloideum, tehditleri algılar, sempatik sinir sistemini aktive eder. Çeşitli nörolojik ve ortopedik hastalıklarda kinezyofobinin yaşam kalitesine etkisi hakkında çalışmalar yapılmıştır; ancak inmeli hastalarda böyle bir çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışma, bu anlamda önemlidir.

Amaç: Çalışma, inmeli hastalarda kinezyofobinin; depresyon, anksiyete, ağrı ve yaşam kalitesine etkisini belirlemek ve sonuçları, MRG bulguları eşliğinde incelemek amacıyla planlandı.

Yöntem: 2021-2022 yıllarında Bayburt Devlet Hastanesi'ne başvuran, nöroloji uzmanı tarafından inme teşhisi konulmuş, 25-70 yaş arası, Modifiye Rankin Skalası'na göre 2 ve daha az puan alan 26 hasta dahil edildi. İlişkisel tarama modelindeki çalışmada, sosyodemografik veriler kaydedildi. Kinezyofobiyi değerlendirmek amacıyla Tampa Kinezyofobi Ölçeği, ağrı şiddeti için Vizüel Analog Skalası (VAS), emosyonel durum için Beck Anksiyete Ölçeği ve Beck Depresyon Ölçeği, yaşam kalitesini değerlendirebilmek için İnmeye Özgü Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulandı. Hastaların 6 mm kesit kalınlığındaki MRG bulguları, Volbrain ile hacimsel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Kinezyofobinin; ağrı ($r=0,52$), anksiyete($r=0,705$), depresyon ($r=0,584$) ve yaşam kalitesi ($r=-0,563$) ile korelasyonu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0,05$). Corpus amygdaloideum hacmi ile bu değişkenler arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı($p>0,05$).

Sonuç: İnmeli hastalarda yaşam kalitesine etki eden birçok faktörden birisi de kinezyofobidir. Kinezyofobi, inmeli hastaları değerlendirirken göz önünde bulundurulmalıdır. Kinezyofobi farkındalığı ile uygulanacak tedavi yöntemlerinin, inmeli hastaların refahını artıracağını düşünmekteyiz. Corpus amygdaloideum hacmi ile kinezyofobi arasındaki ilişkinin incelenmesi için daha küçük hacimlerde çekilen MR görüntüleri ile çalışmalar yapılması önerilir.

Anahtar kelimeler: İnme, yaşam kalitesi, amigdala, fobik bozukluklar

Investigation of the Effect of Kinesiophobia on Quality of Life, Pain and Emotional Status in Stroke Patients and Its Relationship with Corpus Amygdaloideum Volume

ABSTRACT

Introduction: Stroke is a clinical picture that occurs when the blood flow in the cerebrum deteriorates, which can cause people to lose their lives and remain disabled. Most of the symptoms seen in stroke patients affect the quality of life of people. Kinesiophobia is the fear of activity, movement that occurs in people as a result of the belief in sensitivity and susceptibility to injury. The corpus amygdaloideum, which plays an important role in the formation of fear reactions, perceives threats, activates the sympathetic nervous system. Studies have been conducted on the effect of kinesiophobia on quality of life in various neurological and orthopedic diseases; however, no such studies have been found in stroke patients. The study is important in this sense.

Aim: The study found that kinesiophobia in stroke patients; It was planned to determine its effect on depression, anxiety, pain and quality of life and to examine the results in the light of MRI findings.

Method: 26 patients, aged 25-70 years, who applied to Bayburt State Hospital in 2021-2022, were diagnosed with stroke by a neurologist, and scored 2 or less on the Modified Rankin Scale, were included. In the study in the relational screening model, sociodemographic data were recorded. Tampa Kinesiophobia Scale was used to assess kinesiophobia, VAS for pain, Beck Anxiety Scale and Beck Depression Scale for emotional state, and Stroke-Specific Quality of Life Scale was used to assess quality of life. The MRI findings of the patients with a section thickness of 6 mm were evaluated volumetrically with Volbrain.

Results: Kinesiophobia; the correlation with pain ($r=0.52$), anxiety ($r=0.705$), depression ($r=0.584$) and quality of life ($r=-0.563$) was statistically significant ($p<0.05$). The correlation between corpus amygdaloideum volume and these variables was not statistically significant ($p>0.05$).

Conclusion: One of the many factors affecting the quality of life in stroke patients is kinesiophobia. Kinesiophobia should be considered when evaluating stroke patients. We think that treatment methods to be applied with awareness of kinesiophobia will increase the well-being of stroke patients. In order to examine the relationship between corpus amygdaloideum volume and kinesiophobia, studies with MR images taken in smaller volumes are recommended.

Keywords: Stroke, quality of life, amygdala, phobic disorders

S-10 Hemiplejik Hastalarda Baskın Taraftaki Q Açısının Denge Ve Alt Ekstremitte Fonksiyonelliği Üzerine Etkisi

Osman Topçu, Ali Faruk Özyaşar

Trabzon Maçka Ömer Burhanoğlu Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi
topcuosman61@gmail.com, ORCID NO: 0000-0001-8492-0717

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anatomi Ana Bilim Dalı,
alifaruk.ozyasar@ktu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0002-5396-9486

ÖZET

Giriş: Q açısı alt ekstremitenin biyomekanik fonksiyonunu, quadriceps femoris kasının diz üzerindeki etkisini ortaya koymak ve diz ile ilgili birçok hastalığın tanısına yardımcı olmak ve tedavilerinin sonucunu değerlendirmek için kullanılan bir parametredir. Q açısı, spina iliaca anterior superior'dan patellanın orta noktasına çizilen doğru ile patellanın orta noktasından tuberositas tibiaya çizilen doğru arasındaki açıdır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemiplejik hastalarda baskın taraftaki Q açısının denge ve alt ekstremitte fonksiyonelliğine etkisinin olup olmadığı araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 40-80 yaş aralığında 30 hemiplejik hasta dahil edildi. Hastaların Q açı değerleri manuel gonyometre ile ölçüldü. Hastaların denge performanslarını değerlendirme amacıyla Berg Denge Skalası, alt ekstremitte fonksiyonelliklerini değerlendirme amacıyla da Alt Ekstremitte Fonksiyonel Ölçeği kullanıldı.

Bulgular: Hastaların Q açı değerlerine bakıldığında erkeklerde minimum Q açısı değeri 9°, maksimum değeri 15° iken, kadınlarda ise minimum değeri 11°, maksimum değeri 18° ölçüldü. Q açısı ortalama değerleri erkeklerde 11,68±1,49, kadınlarda ise 14,12±2,39 olarak hesaplandı. Çalışmada tutulum taraflarına göre Q açı değerleri normal aralıkta olan hastaların Q açı değerleri normal aralıkta olmayan hastalara göre, denge ve alt ekstremitte fonksiyonelliği skala puanları anlamlı bir şekilde yüksek çıktı. Berg denge skalasının p değeri 0,002 ve alt ekstremitte fonksiyonelliği ölçeğinin p değeri ise 0,000 olarak bulundu. Çalışmada istatistiksel yanılma olasılığı $p \leq 0,05$ olarak kabul edildi.

Sonuç: Hemiplejik hastaların dengelerini ve alt ekstremitte fonksiyonelliğini, baskın alt ekstremitesindeki Q açı değerinin baskın olmayan alt ekstremitesindeki Q açı değerinden daha fazla etkilediği bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Baskın alt ekstremitte, hemipleji, Q açısı

The Effect of Dominant Side Q Angle on Balance and Lower Extremity Functionality In Hemiplegic Patients

ABSTRACT

Introduction: Q angle determines the biomechanical function of the lower extremity, m. It is a parameter used to reveal the effect of the quadriceps femoris on the knee and to help the diagnosis of many knee-related diseases and to evaluate the results of their treatment. The Q angle is the angle between the line drawn from the anterior superior iliac spine to the midpoint of the patella and the line drawn from the midpoint of the patella to the tuberositas tibia.

Aim: The aim of this study is to investigate whether the dominant side Q angle has an effect on balance and lower extremity functionality in hemiplegic patients.

Method: Thirty hemiplegic patients aged 40-80 years were included in the study. Q angle values of the patients were measured with a manual goniometer. The Berg Balance Scale was used to evaluate the balance performance of the patients, and the Lower Extremity Functional Scale was used to evaluate the lower extremity functionality.

Results: Considering the Q angle values of the patients, the minimum Q angle value was 9° and the maximum value was 15° in men, while the minimum value was 11° and the maximum value was 18° in women. The mean Q angle values were calculated as 11.68±1.49 in males and 14.12±2.39 in females. In the study, patients whose Q angle values were in the normal range according to the involvement sides had significantly higher balance and lower extremity functionality scale scores than the patients whose Q angle values were not within the normal range. The p value of the Berg balance scale was found to be 0.002 and the p value of the lower extremity functionality scale was 0.000. The probability of statistical error in the study was accepted as $p \leq 0.05$.

Conclusion: It was found that the balance and lower extremity functionality of hemiplegic patients were more affected by the Q angle value in the dominant lower extremity than the Q angle value in the non-dominant lower extremity.

Keywords: Dominant lower extremity, hemiplegia, Q angle

S-11 Minimal İnvaziv Kalp Cerrahisi ve Açık Kalp Cerrahisi Uygulanan Hastaların Fonksiyonel Kapasite Ve Yaşam Kalitesinin Karşılaştırılması

Halime Dinçoğlu, Arzu Demirgüç

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık hizmetleri Meslek Yüksekokulu
halimedincoglu@ktu.edu.tr ORCID NO: 0000-0003-3332-8654

SANKO Üniversitesi. Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon,
Arzud2019@gmail.com, ORCID NO 0000-0003-4054-0004

ÖZET

Giriş: Son yıllarda uygun hastalarda açık kalp cerrahisine alternatif olarak yeni minimal invaziv teknikler kullanılmaktadır.

Amaç: Minimal invaziv kalp cerrahisi ve açık kalp cerrahisi geçiren hastaların yaşam kalitesini ve fonksiyonel kapasitelerini karşılaştırmaktır.

Yöntem: kesitsel tamamlayıcı bir çalışmadır. Çalışmaya Temmuz 2020-Ocak 2021 tarihleri arasında kalp damar cerrahisi bölümünde minimal invaziv kalp cerrahisi (30 birey) ve açık kalp cerrahisi geçiren (34 birey), yaş ortalaması 55 yıl olan, 64 gönüllü dâhil edildi. Ağrı şiddeti Görsel Analog Skalası (GAS); MacNew Kalp Hastalığına Özgü Yaşam Kalitesi Anketi (MacNew); 6 Dakika Yürüme Testi (6DYT); El Kavrama Gücü Ölçüm Testi; uyku kalitesi Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ) ile değerlendirildi.

Bulgular: Minimal invaziv grupta; entübasyon süresi ve yoğun bakımda kalış süresi anlamlı düzeyde daha düşük ($p<0,05$), erkek hasta sayısı daha yüksekti ($p<0,05$). MacNew anketi fiziksel alt boyut puanı minimal invaziv grubunda anlamlı düzeyde daha yüksek ($p<0,05$). 6DYT mesafesi her iki grupta benzerdi ($p>0,05$). 6DYT öncesi ve sonrası oksijen saturasyonu, sistolik kan basıncı ve kalp hızı açık kalp grubunda anlamlı düzeyde daha yüksek bulundu ($p<0,05$). Minimal invaziv grupta dominant ve nondominant el kavrama kuvveti anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0,05$). PUKİ öznel uyku kalitesi açık kalp grubunda anlamlı düzeyde yüksekti ($p<0,05$).

Sonuç: Minimal invaziv kalp cerrahisi erken ekstübasyon ve daha kısa yoğun bakımda kalış süresi gibi avantajlarıyla açık kalp cerrahisi gibi güvenli ve başarılı şekilde uygulanabilmektedir. Çalışmamız minimal invaziv kalp cerrahisi ile açık kalp cerrahisini yaşam kalitesi ve fonksiyonel kapasite yönünden karşılaştıran ilk araştırma olarak sonraki çalışmalar aydınlatıcı olacaktır.

Anahtar kelimeler: Minimal invaziv kalp cerrahisi, açık kalp cerrahisi, yaşam kalitesi, fonksiyonel kapasite

Comparison of Functional Capacity And Quality Of Life In Patients With Minimal Invasive Cardiac Surgery and Open Heart Surgery

ABSTRACT

Introduction: In recent years new minimally invasive techniques have been used as an alternative to open heart surgery in suitable patients.

Aim: To compare the quality of life and functional capacities of patients undergoing minimal heart surgery and open heart surgery.

Method: This study is a cross-sectional complementary. The study was performed between June 2020 to January 2021 at cardiovascular surgery department minimally invasive cardiac surgery (30 cases) and open heart surgery undergoing (34 cases), 64 volunteer patients in total were included at average age of 55 years. Pain Intensity was assessed with Visual Analogue Scale (VAS). MacNew heart disease health-related quality of life scale, 6 Minute Walk Test (6MWT). Sleep quality was assessed with Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI). Handgrip Strength was assessed with Hand dynamometer.

Results: In the minimally invasive group the intubation time and the length of stay in the intensive care unit were significantly lower ($p < 0.05$), the number of male patients was higher in the minimally invasive surgery group ($p < 0.05$). MacNew physical subscale score was significantly higher in the minimally invasive group ($p < 0.05$). While oxygen saturation, systolic blood pressure and heart rate were significantly higher in the open heart group before and after 6MWT ($p < 0.05$). Dominant and nondominant hand grip strength was found to be significantly higher in the minimally invasive group ($p < 0.05$). PUKI subjective sleep quality was significantly higher in the open heart group ($p < 0.05$).

Conclusion: Minimally invasive cardiac surgery can be performed as safely and successfully as open heart surgery with its advantages such as early extubation and shorter intensive care stay. Our study will guide further studies as it is the first to compare minimally invasive heart surgery and open heart surgery in terms of quality of life and functional capacity.

Keywords: Minimal invasive cardiac surgery, open heart surgery, functional capacity, quality of life

S-12 Sağlık Bilimleri Fakültesi Bünyesinde Çalışan Öğretim Elemanlarının Çalışma Özelliklerine Göre Kas İskelet Sistemi Problemleri ve Algılanan Stres Durumlarının İncelenmesi: Pilot Çalışma

İlke Kara, Önder Bakır, Nihal Gelecek, Arzu Erden

Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, ilke.kara@deu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0003-4974-533X

Ege Üniversitesi, Nükleer Bilimler Enstitüsü, Nükleer Uygulamalar Bölümü, bakironder@gmail.com, ORCID NO: 0000-0001-8874-1863

Dokuz Eylül Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Muskuloskeletal Fizyoterapi Anabilim Dalı, nihal.gelecek@deu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0003-1780-2520

Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, arzuerden@ktu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0002-8698-7648

ÖZET

Giriş: Meslek ile ilişkili kas iskelet sistemi rahatsızlıkları (KİSR), dünya genelinde giderek artan bir problem haline gelmektedir. Sağlık bilimleri alanında hizmet veren öğretim elemanları, mesleğe dair teorik ve klinik eğitmenlik görevlerini yerine getirirken KİSR ve bu durumla ilişkili psikososyal etkilenime sebep olabilecek bir iş yükünü üstlenmektedirler.

Amaç: Bu çalışma kapsamında sağlık bilimleri fakültesi bünyesinde çalışan öğretim elemanlarının çalışma özelliklerine göre mevcut KİSR semptomları ve algılanan stres durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya en az iki akademik yarıyıl süresince Sağlık Bilimleri Fakültelerinde çalışmakta olan 25-67 yaş arasındaki öğretim elemanları dahil edildi. Katılımcıların demografik bilgileri ve çalışma özellikleri kaydedildi. Çevrimiçi ortamda yapılan değerlendirmelerde, Algılanan Stres Seviyesi Anketi (ASÖ-10) ve Genişletilmiş Nordic Kas İskelet Sistemi Anketi (GKNİSA) kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 88 katılımcının %77,3'ü araştırma ve öğretim görevlisi iken, geriye kalan %22,7'lik kısmı öğretim üyelerinden oluşmaktaydı. KİSR semptomları incelendiğinde, son 12 ay içeriğinde bel bölgesinde ağrı varlığı kamuda çalışan öğretim elemanlarında, özel kurumlarda çalışanlara göre istatistiksel olarak daha fazla idi ($p=0,028$). ASÖ-10 sonuçları açısından ise istatistiksel anlamda bir farklılık belirlenmedi ($p>0,05$). Hasta hizmeti veren ve vermeyen katılımcılar karşılaştırıldığında, KİSR semptomları ve ASÖ-10 sonuçları istatistiksel olarak farklılık göstermemekteydi ($p>0,05$).

Sonuç: Araştırma sonuçları, sağlık bilimleri fakültesinde çalışan öğretim elemanlarında üniversite türünün ve hasta hizmeti verme durumunun stres düzeyi ve KİSR semptomları açısından, bel ağrısı dışında fark yaratmadığını gösterdi. Sağlık alanındaki kamu üniversitelerinde çalışan akademisyenlerde bel ağrısı semptomunun daha fazla görüldüğü sonucu ortaya çıktı.

Anahtar kelimeler: Kas iskelet sistemi, ağrı, stres, mesleki stres

Investigation of Musculoskeletal Problems and Factors Affecting The Perceived Stress of Academicians Working in Health Science Faculties: A Pilot Study

Introduction: Work-related musculoskeletal disorders (WMSDs) have become an increasing problem worldwide. Academicians working in the field of health sciences undertake a workload that may cause WMSD and the psychosocial impact associated with this situation, while fulfilling their professional theoretical and clinical teaching duties.

Aim: This study aimed to examine the current WMSD symptoms and perceived stress conditions of the academicians working in the faculty of health sciences according to their working characteristics.

Method: Academicians between the ages of 25-67 working in faculties of health sciences for at least two academic semesters were included in the study. Demographic information and study characteristics of the participants were recorded. The Perceived Stress Scale (PSS-10) and The Nordic Musculoskeletal Questionnaire (MNQ) were used in the online assessments.

Results: While 77.3% of the 88 participants included in the study were research assistants and lecturers, the remaining 22.7% were faculty members. When the symptoms of WMSD were examined, the presence of pain in the lower back in the last 12 months was statistically higher in participants from public institutions than in private ones ($p=0.028$). There was no statistically significant difference in terms of PSS-10 results ($p>0.05$). When the participants were separated into groups accordingly having clinical lectureship and not and then compared, NMQ symptoms and PSS-10 results did not differ statistically ($p>0.05$).

Conclusion: The results of this study showed that the type of university and the clinical lectureship in the faculties of health sciences did not make any difference in terms of stress level and NMQ symptoms, except for low back pain. It was concluded that the symptoms of low back pain were more common in academics working at public universities in the field of health sciences.

Keywords: Musculoskeletal system, pain, stress, occupational stress

S-13 Pediatrik Rehabilitasyon Alanında Çalışan Fizyoterapistlerin Vücut FarkındalıkDüzeylerinin Vücut Yapı ve Fonksiyonları ile İlişkisi

Aylin Tanman, Arzu Erden, Murat Topbaş, Ali Faruk Özyaşar,

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, aylintanmann@gmail.com. ORCID: 0000-0002-6043-421X

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, arzu_erden@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-8698-7648

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, murattopbas@yahoo.com. ORCID: 0000-0003-4047-4027

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, alifaruk.ozyasar@ktu.edu.tr ORCID: 0000-0002-5396-9486

ÖZET

Giriş: Vücut farkındalığı, fiziksel, emosyonel ve sosyal boyutları olması sebebiyle vücut bireyler arasında yaptıkları işe bağlı olarak farklılık gösterebilir. Pediatrik rehabilitasyon alanında çalışan fizyoterapistlerin terapi seansları sırasında uyguladıkları tekrarlı hareketler, yüksek kuvvetli ve eklemler üzerine doğrudan baskı ile uygulanan manuel teknikler, uzun sürelikisıtlı duruşlar, aile eğitimleri, alanda çalışan fizyoterapistin tolere edebileceği fiziksel ve mental stres eşiğini geçebilmekte ve zorlanmalara yol açabilmektedir. Bu bakımdan fizyoterapistlerin fiziksel ve mental durumlarını değerlendirmek kişiye özel alınması gereken önlemlerin tanımlanmasında vücut farkındalığı ile ilişkisini ortaya koymak önemlidir.

Amaç: Çalışmanın amacı, pediatrik rehabilitasyon alanında çalışan fizyoterapistlerin vücut farkındalık düzeylerinin vücut yapı ve fonksiyonlarıyla ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya pediatrik rehabilitasyon alanında en az 1 yıl deneyimine sahip olan 100 gönüllü dahil edildi. Katılımcıların vücut farkındalık düzeyleri Vücut Farkındalık Anketi ile, denge durumları fonksiyonel uzanma testi ile, gövde esnekliği, pektoral ve omuz rotatör kasların kısalığı esneklik kısalık testleri ile, göğüs kafesi esnekliği antropometrik çevre ölçümleri ile, maruz kaldıkları güçler Fizyoterapistlerin Mesleğe Bağlı Yaralanma Anketi ile, mental fonksiyonları Warwick Mental İyi Oluş Ölçeği ile değerlendirildi. Çalışmada Beden kitle indeksi(bki) de hesaplandı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,25±3,715 (min-max:23-41) idi. Vücut farkındalık düzeyleri ile mental iyilik durumları arasında anlamlı ilişki bulundu ($r=0,217$ $p=0,003$). Diğer değişkenler ile vücut farkındalığı arasında ilişki yoktu ($p<0,05$). Vücut farkındalığı alt boyutlar incelendiğinde de tüm alt boyutlar mental iyilik durumuyla koreleydi.

Sonuç: Mental ve fiziksel güce dayalı bir meslek kolu olan pediatrik fizyoterapistlerin vücut farkındalık düzeyleri mental iyi oluş durumlarıyla doğrudan ilişkilidir. Bu sonuç vücut farkındalığının vücut yapılarından daha çok psikososyal fonksiyonlarla ilişkili olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Beden kitle indeksi, denge, esneklik, farkındalık, fizyoterapist

The Relationship of Body Awareness Level of Physiotherapists Working in the Field of Pediatric Rehabilitation and Body Structure and Functions

ABSTRACT

Introduction: Due to body awareness has physical, emotional and social dimensions, the body may differ between individuals depending on the work they do. The repetitive movements applied by physiotherapists working in the field of pediatric rehabilitation during therapy sessions, manual techniques with high strength and direct pressure on the joints, long-term restricted postures and parenting trainings can exceed the physical and mental stress threshold that the physiotherapist working in the field can tolerate and it can cause difficulties. In this respect, it is important to evaluate the physical and mental states of physiotherapists and to reveal their relationship with body awareness in defining the precautions that should be taken individually.

Aim: The aim of the study is to examine the relationship between body awareness levels and body structure and functions of physiotherapists working in the field of pediatric rehabilitation.

Methods: 100 volunteers with at least 1 year of experience in pediatric rehabilitation were included in the study. Body awareness levels of the participants with Body Awareness Questionnaire, balance status with functional reach test, trunk flexibility, shortness of pectoral and shoulder rotator muscles with flexibility shortness tests, flexibility of rib cage with anthropometric circumference measurements, strengths they are exposed to with Occupational Injury Questionnaire of Physiotherapists, mental functions it was evaluated with the Warwick Mental Well-Being Scale. Body mass index (bmi) was also calculated in the study.

Results: The average age of the participants was 28.25 ± 3.715 (min-max:23-41). A significant relationship was found between body awareness levels and mental well-being ($r=0.217$ $p=0.003$). There was no relationship between other variables and body awareness ($p<0.05$). When body awareness sub-dimensions were examined, all sub-dimensions were correlated with mental well-being.

Conclusion: Body awareness levels of pediatric physiotherapists, who have a profession based on mental and physical strength, are directly related to their mental well-being. This result has revealed that body awareness is more related to psychosocial functions than body structures.

Keywords: Body: Awareness, balance, flexibility, mass index, physiotherapist

S-14 Tutuklular Ve Hükümlülerin Vücut Farkındalık Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Fatma Ayhan, Arzu Erden

Batman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ruh Sağlığı ve Psikiyatri Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Batman, f.kucuksumbul@gmail.com, ORCID:0000-0001-9717-1727

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, arzu_erden@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-8698-7648

ÖZET

Giriş: Cezaevlerinin tutuklular ve hükümlüler üzerinde psikolojik ve fiziksel yönden olumsuz etkileri tanımlanmıştır. Tutuklu ve hükümlülerin maruz kaldıkları kalabalık ve kapalı alan, sınırlı egzersiz imkanı, beslenme koşulları, kişilerarası ilişkilerinin değişime uğraması, aile ve arkadaşların olmaması gibi olumsuzlukların beden farkındalık düzeyi üzerinde önemli etkilerinin olacağı düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı tutuklu ve hükümlülerin vücut farkındalık düzeylerinin anksiyete, depresyon risk düzeyi, vücut algısı, psikolojik sağlık, beden kitle indeksi ve fiziksel aktivite düzeyi ile ilişkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel türdeki araştırmanın örneklemini 346 tutuklu ve hükümlü birey oluşturdu. Veriler sosyodemografik bilgi formu, Vücut Farkındalık Anketi, Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği (HADÖ), Vücut Algısı Ölçeği (BAÖ), Kısa Psikolojik Sağlık Ölçeği (KPSÖ) Uluslararası Fiziksel Aktivite Düzeyi Anketi Kısa Formu (IPAQ) kullanılarak toplandı. Ayrıca beden kitle indeksi (bki) hesaplandı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 31,13(9,465) olup %38'i anksiyete, % 77'si depresyon bakımından risk taşıyordu. Vücut farkındalık anketi (VFA) toplam puanı ile anksiyete risk düzeyi ($r = -0,195$; $p = 0,000$) ve depresyon ($r = -0,156$; $p = 0,004$) risk düzeyi arasında negatif yönde anlamlı ilişki, beden kitle indeksi ile pozitif yönde ilişki ($r = 0,156$; $p = 0,004$), psikolojik sağlık düzeyi ile pozitif ilişki ($r = 0,234$; $p < 0,001$) varken; fiziksel aktivite düzeyi ile arasında ilişki yoktu ($r = 0,090$; $p = 0,097$). Ayrıca anksiyete ve depresyon riski olan hükümlülerin vücut farkındalık düzeyleri risk taşımayanlardan daha düşüktü ($p_{anksiyete} < 0,001$, $p_{depresyon} = 0,004$).

Sonuç: Hükümlü ve tutukluların beden farkındalık düzeyleri anksiyete ve depresyon riski, psikolojik sağlık durumu, fiziksel aktivite düzeyi ve beden kitle indeksi ile doğrudan ilişkilidir.

Anahtar kelimeler: Tutuklu ve hükümlü, beden farkındalığı, anksiyete, depresyon, fiziksel aktivite.

Examining The Factors Affecting The Body Awareness Levels of Prisoners

ABSTRACT

Introduction: The negative psychological and physical effects of prisons on detainees and convicts have been described. It is thought that negativities such as crowded and closed space, limited exercise opportunities, nutritional conditions, changes in interpersonal relationships, and absence of family and friends, to which detainees and convicts are exposed, will have significant effects on the level of body awareness.

Aim: The aim of this study was to examine the relationship between body awareness levels and anxiety, depression risk levels, body images, psychological resiliences, body mass index, and physical activity levels of the prisoners.

Method: The sample of the descriptive cross-sectional study consisted of 346 detainees and convicts. Data were collected using sociodemographic information form, Body Awareness Questionnaire, Hospital Anxiety Depression Scale (HADS), Body Image Scale (BAS), Brief Psychological Resilience Scale (KPSS), International Physical Activity Level Questionnaire Short form (IPAQ). Also body mass indeks (bmi) was calculated.

Results: The mean age of the participants was 31.13(9,465). Thirty eight percent of the prisoners were at risk for anxiety and 77% for depression. There was a negative significant relationship between body awareness questionnaire (VFA) total score and anxiety risk level ($r =$

-0.195 ; $p=0.000$) and depression ($r = -0.156$; $p=0.004$) risk level, while bmi was positively correlated. While there was a positive correlation ($r = 0.156$; $p=0.004$) with psychological resilience level ($r = 0.234$; $p<0.001$); there was no relationship between body awareness and physical activity level ($r=0.090$; $p=0.097$). In addition, body awareness levels of prisoners with anxiety and depression risk were lower than those without risk ($p_{anxiety}<0.001$, $p_{depression}=0.004$).

Conclusion: Body awareness levels of prisoners are directly related to anxiety and depression risk, psychological resilience, physical activity level and body mass index.

Keywords: Prisoner, body awareness, anxiety, depression, physical activity

S-15 Sarkopenide Egzersiz ve COVID 19'un Etkisi Üzerine Geleneksel Bir Derleme

Merve Turgut, Emine Atıcı, Berna Çağla Çağlayan

Trabzon Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü TOHM Merkezi, merveturgutt53@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-8693-8646

İstanbul Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, emine.atici@okan.edu.tr , ORCID: 0000-0002-6547-4798

İstanbul Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, ptcaglacaglayan@gmail.com , ORCID: 0000-0002-2559-9756

ÖZET

Giriş: Sarkopeni, kas kütlelerinde azalma, kuvvet kaybı, düşme ve fonksiyonel kayıpların eşlik edebildiği iskelet kası problemdir. Genellikle yaşa bağlı ortaya çıkan bir durum olması ile birlikte ekstrasik ve davranışsal birçok faktör sarkopeni gelişiminde rol oynayabilmektedir. Sarkopeniyle ilgili yapılan prevelans tahminlerinde bugün 50 milyondan fazla insanı etkilerken önümüzdeki 40 yıl içerisinde 200 milyon insanı etkileyeceği tahmin edilmektedir.

Amaç: Bu derleme, sarkopeninin tanımı, mekanizması, olası risk faktörleri ve buna yönelik değerlendirme, tanılama, tedavi ve egzersiz konularında bilgi kaynağı oluşturmayı, COVID-19 ile ilişkisine değinerek gelecekte genç ve yaşlı bireylerde sıklıkla karşılaşılabileceğimiz ciddi bir sorun olan sarkopeniye dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Gövde-Metin: Sarkopeni tanısında kas kütlesi, kas gücü ve fiziksel performansın göz önünde bulundurularak değerlendirilmesi ve patofizyolojisinde yer alan yaşlanma, fiziksel inaktivite, nöromüsküler bozulma, insülin direnci ve genetik gibi faktörlerin tespiti sarkopeninin önlenmesi ve bireye özgü tedavisinin planlanmasında oldukça önemli bir faktördür. Sarkopeni oluşumunda multipl faktörler etkindir ve tedavisinde interdisipliner yaklaşımlar oldukça önemlidir. Covid-19 pandemisinde izolasyon, karantina veya hastaneye yatış sonucunda uzun süreli yatak istirahatleri, özellikle yaşlı bireylerde kas kaybı için daha fazla risk oluşturmaktadır. Bu durum ise fiziksel aktivitede azalmaya, kas kütlelerindeki kayıpların artışına dolayısıyla da sarkopeniyi hızlandırmada önemli rol oynamaktadır.

Sonuç: Sarkopeni ilerleyen yaşa bağlı olarak kas kütlelerinin ve fonksiyonlarının kaybı ile sonuçlanır. Sarkopeniden korunmak için genç erişkin yaşlardan itibaren aktif yaşam tarzını benimsenmeli ve iyi beslenilmelidir.

Anahtar kelimeler: Ortopedi, geriatri, sarkopeni, fizyoterapi, Covid-19

A Traditional Review of the Exercises in Sarcopenia and Effects of COVID-19

ABSTRACT

Introduction: Sarcopenia is a skeletal muscle problem that can be accompanied by decreased muscle mass, loss of strength, falls and functional losses. Although it is usually an age-related condition, many extrinsic and behavioral factors may play a role in the development of sarcopenia. Prevalence estimates for sarcopenia affect more than 50 million people today, and it is estimated that it will affect 200 million people in the next forty years.

Aim: This review aims to create a source of information on the definition, mechanism, possible risk factors and assessment, diagnosis, treatment and exercise of sarcopenia and to draw attention to sarcopenia, a serious problem that we may encounter frequently in young and old individuals in the future, by mentioning its relationship with COVID-19.

Text: Considering muscle mass, muscle strength and physical performance in the diagnosis of sarcopenia, and determining the factors in its pathophysiology such as aging, physical inactivity, neuromuscular deterioration, insulin resistance and genetics will be very important in the prevention of sarcopenia and in planning its individual treatment. Multiple factors are effective in the formation of sarcopenia and interdisciplinary approaches are important in its treatment. Long term bed rest as a result of isolation, quarantine or hospitalization in the Covid-19 pandemic poses a greater risk for muscle loss, especially in elderly individuals. This situation plays an important role in decreasing physical activity, increasing loss of muscle mass and thus accelerating sarcopenia.

Conclusion: Sarcopenia results in loss of muscle mass and functions due to advancing age. In order to prevent sarcopenia, young adults should adopt an active lifestyle and eat well.

Keywords: Orthopedics, geriatrics, sarcopenia, physiotherapy, covid-19

S-16 Theraband Egzersizlerinin Fonksiyonel Hareket Taraması Sonuçları ve Biyomotorik Özellikler Üzerindeki Etkisi

Ömer Doğan, Banu Çiçek Doğan

Bayburt Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Sporcu Eğitim Merkezi
omer_doan@hotmail.com, ORCID NO: 0000-0002-2334-520X

Bayburt Devlet Hastanesi, Fizik Tedavi Ünitesi fztbanucicek@hotmail.com, ORCID NO: 0000-0001-5690-0188

ÖZET

Giriş: Fonksiyonel Hareket Taraması (FHT), hareket asimetrilerini ortaya koymak amacıyla planlanmış, sakatlık riskini belirlemeye yarayan pratik bir yöntemdir. Bu çalışma, theraband egzersizlerinin; FHT sonuçlarına ve biyomotorik özellikler üzerine etkisinin olup olmadığını ortaya koymak amacıyla planlandı. Egzersizlerin olumlu etkilerinin belirlenmesi durumunda, çeşitli yaş gruplarının her yerde rahatlıkla yapabilmesine farkındalık yaratacağı düşünülmektedir. Daha önce yapılan çalışmalara bakıldığında; sedanter bireylere uygulanan theraband egzersizlerinin, FHT sonuçlarına olan etkisini inceleyen çalışmaya rastlanmamıştır.

Amaç: Bu çalışma, theraband egzersizlerinin FHT skorlarına ve biyomotorik özellikler üzerine etkisinin olup olmadığını araştırmak amacıyla planlandı.

Yöntem: Çalışmaya Bayburt Üniversitesi'nde öğrenim gören 80 sedanter birey katıldı. Katılımcılar deney ve kontrol grubu olmak üzere rastgele iki gruba ayrıldı. Katılımcılara, antrenman programı öncesinde ve sonrasında; FHT ve bazı biyomotorik testler (esneklik, altıgen koordinasyon, durarak uzun atlama, stork denge, rockport yürüyüş, 20m sürat, dikey sıçrama ve sırt kuvveti testleri) uygulandı. Deney grubunda olup FHT testinden 3 puan altı alankatılımcılara, düşük puan aldıkları her bir hareket için ayrı planlanmış theraband egzersizleri, 8 hafta boyunca haftanın 3 günü 3 set 12 tekrar olacak şekilde uygulandı. Kontrol grubundaki katılımcılara herhangi bir egzersiz programı uygulanmadı.

Bulgular: Deney grubundaki katılımcıların, egzersiz sonrası test sonuçları; FHT'nin temel hareketlerinde ve toplam skorda ön test sonuçlarına göre anlamlı ($p<0,05$) olarak artış gösterdi. Deney grubunun toplam FHT skorları ve esneklik değerleri, kontrol grubuna göre anlamlı ($p<0,05$) artış gösterirken biyomotorik özelliklerin diğer parametrelerinde gruplar arası anlamlı ($p>0,05$) fark bulunmadı.

Sonuç: Theraband egzersizlerinin, esneklik ve FHT toplam skorlarında olumlu etkisinin olduğu görüldü. Farklı egzersiz tiplerinin FHT skoruna etkisini incelemek amacıyla yeni çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Direnç eğitimi, hareket, esneklik

The Effect of Theraband Exercises on Functional Movement Screening Results and Biomotoric Properties

ABSTRACT

Introduction: Functional Movement Screening (FHT) is a practical method designed to reveal movement asymmetries and to determine the risk of disability. In this study, theraband exercises; It was planned to reveal whether it has an effect on FHT results and biomotoric properties. If the positive effects of the exercises are determined, it is thought that it will create awareness that various age groups can easily do it anywhere. Looking at the previous studies; No study has been found examining the effect of theraband exercises applied to sedentary individuals on FHT results.

Aim: This study was planned in order to investigate whether theraband exercises have an effect on FHT scores and biomotoric characteristics.

Method: 80 Sedentary individuals studying at Bayburt University participated in the study. The participants were randomly divided into two groups as experimental and control group. Before and after the training program participants; and some FHT biomotoric tests (flexibility, coordination, hexagonal, standing long jump, stork balance, rockport hiking, 20m sprint, vertical jump and back strength tests) were performed. The participants who were in the experimental group and received below 3 points from the FHT test, theraband exercises planned separately for each movement for which they received a low score were performed for 3 sets of 12 repetitions 3 days a week for 8 weeks. The participants in the control group did not follow any exercise program.

Results: The test results of the participants in the experimental group after exercise showed a significant increase in the basic movements of the FHT and the total score compared to the preliminary test results ($p < 0.05$). The total scores of the experimental group, the values of FHT and flexibility, compared to the control group significantly ($p < 0.05$), while other parameters showed an increase in biomotoric features significantly between the two groups ($p > 0.05$) did not differ.

Conclusion: It was seen that theraband exercises had a positive effect on flexibility and total FHT scores. In order to examine the effect of different types of exercise on FHT score, new studies there is a need.

Keywords: Resistance training, movement, flexibility

S-17 Covid-19 Pandemi Sürecinde Online Eğitimin Üniversite Öğrencilerinin Boyun Ağrısı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Üzerine Etkisi

Emre Serdar Atalay, Tayyibe Sehal Yavuz, Hasan Avcı, Muhammed Çelik, Güler Atalay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ortopedik Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, emreserdar.atalay@sbu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8249-8628

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, tayyibeseher99@gmail.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, hasanavci97@icloud.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, m.celik.2534@icloud.com

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Meslek Yüksekokulu, Ortopedik Protez Ortez Programı, guler.atalay@sbu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1376-4379

ÖZET

Giriş: Günümüzde bilgisayar sadece iş yerlerinde değil, her yerde ve uzun sürelerde kullanılmaktadır. Bu durum bilgisayarın öğrenciler arasında da daha sık kullanılabilir hale gelmesine neden olmuştur. Covid 19 pandemi süreci ile, çevrimiçi dersler bu kullanım süresini zorunlu olarak artırmıştır. Kapanma uygulamaları beraberinde fiziksel aktivite düzeylerini de düşürmüştür.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin Covid 19 pandemi süresince boyun ağrısı ve fiziksel aktivite düzeylerinin etkilenimini ortaya koymaktır.

Yöntem: 2020 Ekim ve 2021 Nisan ayları arasında gerçekleştirilen çalışmaya 18-22 yaş arasında 120 öğrenci dahil edilmiştir. Hamidiye Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır (E-46418926-050.01.04—3098). Anket formları (Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi ve Boyun Özürülük Ölçeği) ve bilgi formu Google Forms aracılığıyla katılımcılara ulaştırılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi Spearman Korelasyon Analizi ile yapılmıştır.

Bulgular: Günlük bilgisayar maruziyeti ile boyun ağrısının arasında ($r = 0,114$, $p = 0,213$), fiziksel aktivite düzeyi arasında ($r = -0,126$, $p = 0,168$) anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Fiziksel aktivite düzeyi ile boyun özürülük değerleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($r = -0,044$, $p = 0,636$).

Sonuç: Günlük bilgisayar kullanım süresi ve fiziksel aktivite düzeyinin boyun özür indeksi ile ilişkisi bulunmamıştır. Bunun sebebi, kapanma süresince kişilerin evde egzersiz yapmaya ve hareketli kalmaya dikkat ediyor olması ya da değerlendirme parametrelerinin yeterince belirleyici olmaması olabilir. Kişilerin Covid-19 öncesi boyun özürülük, fiziksel aktivite düzeyi ve günlük bilgisayar kullanım süresi durumlarının araştırılmamış olması çalışmanın bir limitasyonudur.

Anahtar kelimeler: Boyun özürülük indeksi, covid 19, fiziksel aktivite

The Effect of Online Education on Neck Pain and Physical Activity Level of University Students During the Covid-19 Pandemic Process

ABSTRACT

Introduction: Today, computers are used not only in workplaces, but also everywhere and for long periods of time. This situation has caused the computer to be used more frequently among students. With the Covid 19 pandemic process, online courses have increased this usage time necessarily. Obligations to stay at home (lock-down) have also reduced their physical activity levels.

Aim: The aim of this study is to reveal the effects of neck pain and physical activity levels of university students during the Covid 19 pandemic.

Method: 120 students between the ages of 18-22 were included in the study, which was carried out between October 2020 and April 2021. Approval was obtained from the Hamidiye Scientific Research Ethics Committee (E-46418926-050.01.04—3098). Questionnaire forms (International Physical Activity Questionnaire and Neck Disability Scale) and information form were delivered to the participants via Google Forms. Statistical analysis of the data was done with Spearman Correlation Analysis.

Results: No significant correlation was found between daily computer exposure and neck pain ($r = .114$, $p = .213$) and physical activity level ($r = -.126$, $p = .168$). No significant correlation was found between physical activity level and neck disability values ($r = -.044$, $p = .636$).

Conclusion: Daily computer usage time and physical activity level were not associated with neck disability index. The reason for this may be that people pay attention to exercise and stay active at home during the lock-down or that the evaluation parameters are not sufficiently decisive. A limitation of the study is that the individuals' neck disability, physical activity level and daily computer usage time were not investigated before Covid-19.

Keywords: Neck disability index, covid 19, physical activity

S-18 Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarında Uyku Yorgunluk Depresyon ve Yaşam Kalitesi Düzeylerinin Belirlenmesi

Fetullah Ateş, Nevin Ergun,

SANKO Üniversitesi Hastanesi, fetullahates4118@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5023-1104

SANKO Üniversitesi Hastanesi, nevinergun53@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6575-7205

ÖZET

Giriş: COVID-19 hastalığı, küresel bir halk sağlığı sorunu olarak kabul edilmiştir ve sağlık sistemlerine büyük bir yük bindirmiştir.

Amaç: Bu çalışma pandemi döneminde sağlık çalışanlarında uyku, yorgunluk, depresyon ve yaşam kalitesi düzeylerini belirlemek ve sağlık çalışanı olmayan meslek grubuyla karşılaştırmak amacıyla planlandı.

Yöntem: Kesitsel tanımlayıcı olan çalışma Aralık 2021 ile Mart 2022 arasında COVID-19 ünitelerinden 36 sağlık çalışanı, COVID-19 ünitelerinde çalışmayan 38 sağlık çalışanı ve üniversiteden 36 akademisyen toplam 110 katılımcıyla gerçekleştirildi. Uyku kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalite indeksi (PUKİ), yorgunluk Yorgunluk Etki Ölçeği (YEÖ), depresyon Beck Depresyon Envanteri (BDE) ve yaşam kalitesi Kısa Form-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-36) ile değerlendirildi.

Bulgular: Katılımcıların; %58,2'si kadın ortalama çalışma süresi 7,2 yıl, ortalama yaş 31,3 yıl ve ortalama VKİ 23,8 iken %59,1'i COVID-19 hastalığı geçirmedi ve %88,2'sinin kronik bir hastalığı yoktur. PUKİ uyku süresi alt bileşeninde anlamlı fark ortaya çıktı buradaki anlamlı farkın üniversiteden çalışmaya katılan akademisyenler ve COVID-19 ünitelerinde görev yapmakta olan sağlık çalışanları arasındayken COVID-19 ünitelerinde görev alan personellerin ortalama uyku süresi skoru üniversitedeki akademisyenlere göre daha fazla olduğu belirlendi ($p<0,05$). YEÖ toplam skoru ve alt bileşenlerinde her üç grup arasında ($p>0,05$) BDE değerlendirmesinde ($p>0,05$) anlamlı düzeyde fark olmadı. SF-36 yaşam kalitesi ölçeğinde fiziksel fonksiyon, ruhsal sağlık sosyal işlevsellik ve genel sağlık alt bileşenlerinde üniversitede bulunan akademisyenlerin ortalama skoru diğer iki gruba göre daha yüksek olduğu sağlık çalışanlarının yaşam kalitesi akademisyenlere göre daha düşük olduğu görüldü ($p<0,05$).

Sonuç: Pandemide sağlık çalışanları uyku, yorgunluk, depresyon ve yaşam kalitesi açısından diğer çalışma grubuna göre daha yüksek derecede etkilendiği görülmektedir.

Anahtar kelimeler: COVID-19, pandemi, sağlık çalışanları, akademisyen

Determination of Sleep Fatigue Depression and Quality of Life Levels in Healthcare Professionals During the Pandemic Period

ABSTRACT

Introduction: The COVID-19 disease has been recognized as a global public health problem and has placed a huge strain on health systems.

Aim: This study was planned to determine sleep, fatigue, depression, and quality of life levels in healthcare workers during the pandemic period and to compare them with the non-healthcare professional group.

Method: The cross-sectional descriptive study was carried out between December 2021 and March 2022 with 36 healthcare professionals from the COVID-19 units, 38 healthcare professionals not working in the COVID-19 units, and 36 academics from the university, for a total of 110 participants. Sleep quality was evaluated with the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), fatigue with the Fatigue Impact Scale (FIS), depression with the Beck Depression Inventory (BDI), and quality of life with the Short Form-36 Quality of Life Scale (SF-36).

Results: Participants: While 58.2% were women, the average working time was 7.2 years, the mean age was 31.3 years, and the mean BMI was 23.8, 59.1% did not have COVID-19 disease, and 88.2% did not have a chronic disease. There was a significant difference of PSQI questionnaire in the sleep duration sub-component. The significant difference in this study was determined to be between the academicians participating in the study from the university and the healthcare professionals working in the COVID-19 units, and the average sleep duration score of the personnel working in the COVID-19 units was higher than the academicians at the university ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in the FIS total score and its sub-components ($p > 0.05$), the BDI total score and classification ($p > 0.05$), the SF-36 quality of life scale, bodily pain, role limitations due to physical health problems, role limitations due to personal or emotional problems, and energy/fatigue sub-parameters ($p < 0.05$).

Conclusion: It is seen that health workers are affected more than the other study group in the pandemic, and there is a significant difference in quality of life parameters, and health workers are affected more than the other study group.

Keywords: COVID-19, pandemic, health workers, academician